

OŠ BELOKRANJSKEGA ODREDA SEMIČ

CHE GUEVARA

Predmet: Zgodovina

KAZALO

3.str.....	UVOD
4.str.....	ROJSTVO
5.str.....	OTROŠTVO
6.str.....	MLADOST
7.str.....	POPOTOVANJA
8.str.....	FIDEL CASTRO
9.str.....	SMRT
10.str.....	ZAKLJUČEK
11.str.....	VIRI IN LITERATURA

UVOD

Za opis Ernesta Che Guevare, sem se odločil, ker sem veliko slišal o njemu in me želim spoznati več o njem.

ROJSTVO

- Rojen je bil 14. junija 1928 v argentinskem mestu Rosario v družini arhitekta Ernesta Guevare Lyncha.
- Njegovo pravo ime je Ernesto Rafael Che Guevara de la Serna.

OTROŠTVO

- Vse življenje ga je spremljala astma. Prvi napad je dobil pri nekaj manj kot dveh letih, ko ga je mati peljala na kopanje v bližnji bazen.
- Ko je imel 2 leti, se je s starši preselil v Buenos Aires.
- Ker je imel tam zaradi vlažnega podnebja vsak dan napad astme, se je po nasvetu zdravnika, preselil v Cordobo v Argentino.
- Ernesto zaradi bolezni sprva ni mogel redno hoditi v šolo, zato je prvi razred osnovne šole končal zasebno.
- S športom se je ukvarjal, kot da ne bi bil bolan.
- Bil je odličen dijak, eden izmed najboljših v razredu in na šoli.
- Od malih nog je kazal dosti smisla za matematiko in naravoslovje.
- Izmed športov sta mu bila najbližje nogomet in ragbi. Med prijatelji iz otroških let je bil znan kot nenavadno drzen igralec, ki se z vso silo zaletava v gnečo, ne da bi se bal posledic.
- Toda astma ga je še naprej dušila. Pogosto je moral iz razreda ali z igrišča, da bi vdihaval zdravila in ublažil astmatske napade.

MLADOST

- Mnogo je bral že v osnovni šoli, še več pa v gimnaziji.

- V puberteti se je Ernesto že začel zanimati za politiko in politične razmere, tembolj ker je Peronov režim vzbujal oster odpor med dijaki in študenti.
- V tem času se je tudi začelo njegovo prijateljstvo z Albertom Granadosom. Seznanila sta se preko Tomasa Granadosa, mlajšega Albertovega brata, ki je bil Ernestov sošolec. Naglo sta se spoprijateljila in postala nerazdružljiva prijatelja.
- Alberto je že hodil na univerzo v Cordobi, Ernesto Guevara pa je bil še srednješolec.
- V puberteti sta se v Ernestovem značaju prepletali dve črti: bil je sramežljiv in vase zaprt, hkrati pa je bil drzen in pogumen, predvsem takrat, ko je bil s tovariši in kadar se je bilo treba postaviti.
- Sramoval se je, ko bi se moral seznaniti s kakšnim dekletom. Njihovi družbi se je izogibal.
- Nežno in sramežljivo je ljubil Chichino Fereire, svojo prvo ljubezen.
- Vpisal se je na medicinsko fakulteto.
- Ernesto se je kot dijak in študent že udeleževal v boju proti Peronu.

POPOTOVANJA

- Guevara in Granados sta se na potovanje odpravila brez denarja.

- Na pot sta šla 29. decembra 1951 zgodaj zjutraj. Vozil je Alberto, Ernesto pa je sedel na zadnjem sedežu.
- Odpeljala sta se proti Buenos Airesu, da bi se Ernesto najprej poslovil od staršev, dveh bratov in dveh sestra. Potem sta se odpeljala čez argentinski jug in prispela v Čile.
- Že pred prihodom v Santiago de Chile se je motor pokvaril. Prevozila nista niti osmine nameravane poti, pa sta že morala pustiti motor ob cesti in nadaljevati peš. Tako sta hodila od mesta do mesta.
- Spustila sta se do perujskega dela Amazonke. Granados je želel obiskati znano bolnišnico za gobavce v San Pablu v pokrajini Loreto na bregovih veletoka. Pred tem sta si že ogledala neko drugo bolnišnico za gobavce globoko v džungli, do katere sta na mulah potovala celih enajst ur.
- Prijateljka sta nadaljevala popotovanje vzdolž reke Uquayali, ki skupaj z reko Maranon tvori Amazonko. Nekaj dni sta se zadržala v Iquitosu, središču perujskega dela Amazonke.
- Iz Iquitosa sta potovala v bolnišnico za gobavce v San Pablo, kjer sta ostala nekaj tednov. Delala sta v laboratoriju, pri tem pa tudi uporabljala sodobne metode psihoterapije.
- Naslednja postaja je bila Kolumbija in njeno glavno mesto Bogota, kjer je takrat z železno roko vladal predsednik Laureano Gomez.
- Nato je šel v Venezuelo, kjer je Granados dobil stalno zaposlitev v nekem laboratoriju za proučevanju gobavosti.
- O tem potovanju je bil posnet tudi film z naslovom Motoristov dnevnik (Diarios de motocicleta).

FIDEL CASTRO IN KUBANSKA REVOLUCIJA

- Privlačila ga je Mehika, prav tako pa Fidel Castro o katerem je slišal govoriti. Podal se je torej tja, zopet peš, in se takoj po prihodu povezal s prijatelji Kubanci iz Gvatemale. Seznanili so ga z Raulom Castrom, Fidelovim mlajšim bratom, s katerim se je takoj spoprijateljil.
- decembra 1953 zgodilo za Ernesta odločilno srečanje: Raul ga je zvečer peljal na sestanek, da bi ga seznanil z bratom Fidelom Castrom, s katerim sta se nato pogovarjala osem ur brez prekinitve.
- Morali so zbrati denar, preskrbeti ladjico za prevoz na Kubo, nabaviti orožje in se naučiti vojaške veščine gverilskega vojskovanja.
- K sodelovanju so ga pritegnili simpatija do Castra, želja po nadaljevanju revolucionarnega boja iz Gvatemale in idealistična ideja revolucije, za katero bi bilo po njegovem mnenju vredno tudi umreti.
- Prva večja težava za Castrovo skupino je nastala, ko je Batista izvedel za vojaške priprave na mehiškem ranču.
- Ko so zvedeli, da se je mednje vrnil vohun in da jim Batista nastavlja past, so pospešili priprave za odhod. Kaj kmalu se je skupina preselila v mehiško pristanišče Tuxpan, kjer je bila ob nekem opuščnem pomolu privezana majhna jahta Granma.
- Batistov štab je imel zelo dobro mrežo informatorjev, tako da so Castra in njegove prijatelje že takoj ob izkrcaju, zjutraj 2. decembra 1956, napadli s strojnicami iz letal.
- Naredil je še veliko ofenziv in zadnja je bilo, ko je Che Guevara 29. decembra 1958, napadel Santa Claro, sedež pokrajine Las Villas. Ta bitka je zapisana v zgodovini Kube kot najvažnejša vojaška zmaga Che Guevare in vsekakor kot eden izmed najpomembnejših vojaških uspehov celotne kubanske revolucije. Trajala je dva dni in dve noči. Njen zmagoviti konec, prenehanje slehernega upora sil diktature, je bil tudi neposreden uvod v dokončni padec Batiste. 1. januarja 1959, je osovraženi diktator z letalom zbežal z otoka, naslednjega dne pa je Che Guevara s Camiliom Cienfuegosom in vsemi vojaki vkorakal v Havano.

SMRT

- Sovražnik mu je bil vedno bolj za petami. Njegova zadnja postaja je bila majhna, skrita in pozabljena vas Igueras, kjer so ga Američani 9. oktobra 1967 izsledili in ubili. Vse do svoje smrti je nosil v sebi globoko ukoreninjeno in neomajno revolucionarno vero. Tudi, ko se je dobro zavedal, da je obkoljen iz vseh strani s stokrat močnejšo vojsko, je dan pred smrtjo v svoj dnevnik zapisal: Danes, 7. oktobra, je minilo enajst mesecev naše gverilske organizacije brez zapletov. Vse do zadnjega je trdno verjel v zmago, ne glede na okoliščine. In ta njegova trmoglavost, zaletavost in idealistična revolucionarna vera, ki so ga doslej vedno gnale naprej, so ga tokrat ustavile in pahnile v smrt.

ZAKLJUČEK

Seminarsko nalogo o Che Guevari je bilo zanimivo pisati, ker sem spoznal več o njemu.

VIRI IN LITERATURA

http://sl.wikipedia.org/wiki/Che_Guevara

